

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 3977

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars III. Wien 1795.

2651

C O D I C E S

2652

tembr. In die sancti Egidij in Opido nostro Wissaw, testaturque studium promovendae Religionis et morum disciplinae in Wenceslao nostro Kralikio, cui paullum iniqior fuisse videtur Augustinus Käsenbrot dictus Olomucensis s. Moravus in Cat. Epp. Olomuc. qui et in eo lapsus est, quod vitam illius ad an. usque 1426. protulerit, ut bene observat Cl. Monse suprac. ad p. 56. jam enim in Decreto Seff. XXV. Concil. Constant. 14. Dec. 1416. dato, quo Johanni Ep. Litomissensi Commenda Ecclesiae Olomucensis defertur, Wenceslaus defunctus dicitur.

IX. fol. 223. adjecti sunt Sermones Anonymi de Corpore Christi, de Angelis, de S. Andrea, Nicolao, Lucia, et Dominica infra Ascensionem, qui fortassis et ipsi ad M. Stanislaum de Znoyma pertinent.

DCXCIV.

²³⁹ Codex chartaceus lat. Sec. XV. Folior. 214. f. per duas columnas scriptus continet: I. Sermones breves in omnium totius anni Dominicarum Epistolas et Evangelia. Autorem ignoro. Sermo I. incipit: *Veni domine ibesi. Apok. vlt. Licet circa solas dominicales epistolas (et evangelia) ve-*lim bic negociari, *ut ex hoc ad compilandum sermones de maioribus festiuitatibus et de sanctis red-*dar exercitatiōr, tamen quia me omnium aliorum ultimum et infimum estimo, vix de ultimis loqui

debet. Ideo ultimum verbum de tota biblia in principio huius opusculi assumo &c. Ultimi Sermonis terminus: Sanctum et terrible nomen eius. Et sic liber iste est finitus, de quo sit altissimus in secula seculorum benedictus et pia mater eius. Deo gratias in eternum. 1454.

II. fol. 143. absque Titulo ullo: *Sermones Dominicanus per totum annum, et quidem, ut ad calcem notatur: Antonij Parmensis. Initium Sermonis primi: Cum appropinquasset Ihesus Iberosolimam &c. Math. 21. Nota quod deus promisit olim abrabe et postea dauid, quod filius eius carnem sumeret de progenie ipsorum &c. Citantur Sermones hi a Trithemio n. 747. quinimo et Codex noster praesens ab Oudino T. III. col. 2239. ex Lambecii scilicet L. II. p. 775. Sed utinam illi librarius Autoris conditionem adiecisset; video enim Bibliographos in diversum abire, dum alii duce Trithemio cit. Antonium Camaldulensis ordinis generalem faciunt, alii ordini Praedicatorum adscribunt autoritatem Codicum MSS. cum Quetifo in Scriptt. hujus Ord. T. I. p. 530. secuti. In quorum partes me vehementer inclinari sentio, cum, quod omnia, quae de Antonio Camaldulensi referunt Oudinus cit. et Magnoald. Ziegelbauer in Centifol. Camald. p. 10. multum fluctuant et incerta sunt, tum, quod Sermones nostri nihil ejus eruditiois et eloquentiae spirant, quam hi in Antonio suo Camaldulensi commendant, quem fortassis insuper cum Ambroſio Ca-*

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 3977

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars III. Wien 1795.

2653

H O M I L E T I C I .

2654

Camaldulensi viro utique eruditissimo confundunt. Id unum me retrahit, quin aperte sententiam feram: initium Sermonum a Quetifi pro Antonio Azario Parmensi O. P. allatorum non conspirare cum eo, quod supra dedi; ut enim utrobique idem sit thema: Cum appropinquasset &c. in exemplo tamen Quetifi sequitur: Tempus, quod bodie incipit et durat usque ad adventum Domini &c. Unde saltem constat, Sermones illos non esse eosdem ac nostros. Ad horum calcem legitur, ut dixi: Antonij Parmensis. Et post: Finis adest operis — Anno Domini M^o CCCC^o LII° sabato post Mauricij et socrorum eius hora 7ma. Confer Cod. DCXCVI.

DCXCV.

241

Codex chartaceus lat. Sec. XV. Folior. 316. f. absque inscriptione continet F. Jordani Quedlinburgensis dicti de Saxonia O. FF. Eremit. S. Aug. lectoris in conventu Magdeburgensi, Scriptoris Sec. XIV. Postilla in Evangelia dominicalia, et quidem a II. Parte III. Partis usque ad finem. Est vero Opus universum divisum in IV. Partes, quarum I. ab Adventu ad Dom. I. post Octav. Epiphaniae. II. ad Passionis Dominicam. III. ad Octav. Pentecostes. IV. ad Adventum pertingit, ut patet ex editione Argentinensi 1483. f. Itaque Codex noster aliquanto minus dimidio complectitur. Initium ejus est: Expedita prima parte tercie partis que fuit de christi pas-

sione sequitur secunda pars eiusdem que tractat de eius resurrectione &c. Ex hoc prooemio de Autoris aetate statui potest; ait enim: venerabilem magistrum meum, sub quo, quidquid scire videar, in magna parte studendo profeci, qui tam in lectoratu quam baculariato, quam eciam magisterio suo adepto precipuus doctor meus extitit, magistrum videlicet Albertum de padua recolende memorie in postillando bacchanus secutus fueram &c.. Atqui Albertus hic annum 1323. vel 28. extremum habuit. Vide Ossingeri Bibl. August. p. 668. qui p. 800. inter Jordani magistros etiam Albertum nominare debuisset, ut ex dictis patet. Pars IV. in Cod. nostro finitur: Quo nos perducere dignetur deus deorum Qui viuit et regnat per infinita secula seculorum Amen. Subscriptio miniata: Explicit secunda (si de Tomo intelligas) Pars Jordani per Estatem Scriptum et completum per me Conradum Brampach de Erfordia tunc temporis moram trabentem cum honorabili viro domino Conrado Huter perpetuo vicario in Ebenheim superiori (in Alsacia infer.) Sub anno domini Millesimo Quadragesimo quarto ipso die sancti Florencij Episcopi Argentinien:

DCXCVI.

Codex chartaceus lat. Sec. XV. Folior. 106. f. currente calamo per duas columnas exaratus continet: I. Postilla in Evangelia Dominicarum totius Anni incipiendo a Dom. I. Adventus usque ad